

[Marianne Jelved]

Socialdemokratiet og SF har fået udsat tredjebehandlingen og appellerer til regeringen om at tænke sig om og lytte specielt til Socialdemokratiet. Hvorfor i alverden melder Socialdemokratiet sig først på banen 5 minutter over 12? Hvor var Socialdemokratiet, da det var tid?

Socialdemokratiet ønsker alternative besparelser. Jeg må sige, at det ikke er interessant. Det, der er interessant for Det Radikale Venstre, er at få gang i den proces, der handler om at ændre strukturen i seminarieverdenen. Det er det, vi er gået ind i med åben pande – om end med sved på panden, fordi det er svært – og vi vedkender os vores del af det.

Vi har fået mange henvendelser fra enkeltpersoner, lærere, rektorer og mange andre over det ganske land. De er selvfølgelig indgået i overvejelserne, og jeg vil gerne sige tak for dem, men især vil jeg gerne sige tak for den meget oprigtige hilsen, der er blevet overbragt mig i dag fra lærerstuderende, lærere og rektorer, der deltog i mødet i går på Blågård Statsseminarium.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Fru Marianne Jelved skal ikke få held med i denne debat at overbevise hverken sig selv eller andre om, at det resultat, vi står med her, er etableret på baggrund af lang tids overvejelser og lang tids debat. Det er jo noget sludder og vrøvl. Befolkningen kan udmærket godt se, at dette er resultatet af en politisk studehandel, som er uden sidestykke i nyere dansk politisk historie. Jeg synes, det er så ubehageligt, at selv fru Marianne Jelved må kunne se, at det kan man ikke overbevise nogen om.

Der har været meget forskellige udgangspunkter i de drøftelser, der har været på det uddannelsespolitiske område. Nogle partier har villet spare, men jeg kan ikke se, at der er nogen fornuftig begrundelse for at ville spare 8 mio. kr. her, når man i øvrigt har råd til en skatteletelse på 600 mio. kr. for formueejerne i Danmark. Andre partier er gået i byen med, at de ville lukke institutioner, og atter andre er gået i byen med en forestilling og en forudsætning om, at der ikke er brug for flere lærere.

Socialdemokratiet har ikke den opfattelse. Vi har sagt, at vi gerne vil være med til at finde besparelser, men at vi i øvrigt mener, at der er brug for velkvalificerede lærerkræfter i de kom-

mende år til at løse en lang række opgaver. Derfor er vi også villige til at gå ind i en planlægning, men vi er ikke villige til at slagte institutioner uden plan og uden mål, ligesom vi heller ikke er tilbøjelige til at gå ind i en diskussion, uden at der foreligger en plan for, hvad vi skal bruge lærergruppen til i de kommende år. Vi vil ikke bare skære og slagte, men vi vil gerne medvirke til en saglig og ordentlig politisk drøftelse. Vi har tilbudt at være med i forhandlingerne. Hvis det for regeringen alene er et spørgsmål om økonomi, er vi også til at få i tale, og en fornuftig planlægning og en fornuftig disposition på området deltager vi også gerne i.

Jeg vil gerne spørge fru Marianne Jelved, om Det Radikale Venstre ikke må se i øjnene, at man har svigtet ikke alene uddannelsespolitisk, men også miljøpolitisk og sikkerhedspolitisk. Det er ærgerligt, at De Radikale opgiver alle bastioner på denne svage regerings alter.

Formanden:

Korte bemærkninger er som bekendt på 2 minutter, og med det antal, vi har af dem i dag, vil formanden være striks med overholdelsen af tiden.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Da De Radikale blev regeringspartnere, vidste vi godt, at det var for at give afkald på det sikkerhedspolitiske alternativ, og vi vidste også godt, at det var for at kunne føre en om muligt endnu skarpere økonomisk politik end den, de havde ført, dengang de stod uden for regeringen. Men vi var nogle, der troede – og til dem hørte jeg – at når vi kom til det kulturpolitiske, så ville De Radikale stå fast, så havde vi et eller andet, vi kunne regne med. Vi troede, at der stadig væk var en rest af kulturradikalisme, af frisind, af alsidighed og af nytænkning tilbage i Det Radikale Venstre. Vi troede, at når man gik ind for pædagogisk udviklingsarbejde, 10-punkts-program, 7-punkts-program, socialt udviklingsprogram osv., så mente man, at man ønskede alsidighed, frisind og tolerance.

Kan det bedst opnåelige virkelig ikke blive for ringe, fru Marianne Jelved? Kan det ikke blive for ringe, når man sælger de mest åbne, de mest eksperimenterende, de mest frisindede seminarier for at give Kristeligt Folkeparti alt, hvad det beder om? Og det har jo udtalt højt og